

ספרים

אי שם מעבר למקום ולזמן, יש ספריה ענקית, ובה ספרים רבים מאד, ואף ספר לא דומה למשנהו. יש ספרי מתח ויש ספרי אהבה, יש ספרי הרפתקאות ויש ספרי מחשבה. אבל, הספריה הזו היא לא סתם ספריה של ספרים, בספריה זו בתוך כל ספר מקופלת נשמה, וכל ספר מספר לנו על הנשמה שאצורה בו, וכשם שיש ספרים שונים, כך גם יש נשמות שונות. יש ספרי הרפתקאות המספרים על נשמות אוהבות הרפתקאות, ויש ספרים רומנטיים, המספרים על נשמות רומנטיות, יש ספרי מתח, ספרי פילוסופיה, ספרי שירה, ספרי מדע וכן הלאה וכן הלאה.

חשוב לציין שרוב הספרים לא עוסקים בנושא אחד בלבד. האמת היא שהמצב הפוך. מעיקרו כל ספר עוסק בהרבה מאד נושאים. כשאמרת ספרי הרפתקאות למשל, הכוונה היתה שאחד הנושאים היותר בולטים בספר הוא ההרפתקאות.

מי משתמש בספריה זו?

כמה מנויים יש בספריה זו?

למען האמת בספריה זו, יש רק מנוי אחד, שהוא גם באורח מאד לא מקרי, הספרן. המנוי הזה הוא רבוננו של עולם וכמו כל ספרן טוב, אוהב הספרן הזה להסתובב בין הספרים, מדי פעם לפתוח ספר, ולעלעל בו מעט.

ובכל פעם, כשהספרן מסתובב בין הספרים נהנים כל הספרים מתשומת לבו. מדי פעם לוקח הספרן ספר ומחליט לשלוח אותו למטה, לכאן, לתוך המקום והזמן. אבל לפני שהוא שולח אותו, הוא קורא בו טוב, מתחילה ועד סוף, ואז לוקח מחק ומוחק את כל הספר.

המשימה של הספר היא לחזור ולמצוא מה היה כתוב בו, והיה אם הספר הצליח, הוא מוחזר למקומו בספריה, ושב להנות, ביחד עם שאר הספרים, מנוכחותו המתמדת של הספרן. אך אם הספר לא מצליח למצוא מה היה כתוב בו, או אז המצב כאוב הרבה יותר... הספר, כשהוא מגיע למטה, נתקל במכשולים רבים לפני שהוא מצליח לשחזר את עצמו בתחילה, עליו כמובן לרכוש כלי כתיבה, אך זה לא מספיק. אחר כך, עליו ללמוד לכתוב אך גם זה לא מספיק. אחר כך, הוא לומד להקשיב לעצמו, כדי לנסות לדעת מה היה כתוב בו. ואז, רק אז, יכול הספר לנסות לכתוב את עצמו בחזרה.

אבל, לפעמים קורה מקרה מצער, לספר נדמה שהוא כותב את עצמו בצורה מקורית ומיוחדת, אבל פתאום הוא מגלה שבטעות הוא העתיק ספר אחר, ואז הוא צריך למחוק את השורות הללו, ולחזור ולכתוב מחדש. לפעמים הספר לא מצליח לקנות כלי כתיבה, או שהוא לא מצליח ללמוד לכתוב, או שהוא לא מצליח להקשיב לעצמו מרוב הרעש מסביב.

ואז, הוא מחפש ספר חכמה שכבר כמעט גמר לכתוב את עצמו, ומבקש ממנו שילמד גם אותו, את כל הדרוש לשם כתיבת ספר.

קורה גם, שהספר לא מספיק לגמור לכתוב את עצמו, ונקרע קודם זמנו. אז אוספים חבריו את הפרקים היותר יפים מתוך הדפים הקרועים ומנסים לחבר לעצמם ספר זכרון, לא ספר של ממש, כזה אמיתי וחי, אלא, רק קטעי פרקים וחלקי שורות וכך הם זוכרים אותו.

מה קורה אז לספר עצמו?

הוא חוזר לספריה שנמצאת מעבר למקום ולזמן, כדי שהספרן יחליט אם הוא צריך לשוב ולנסות ולשחזר את עצמו, או שהוא כבר יכול לשוב לנוח על המדף.

יש גם ספרים שיורדים, לא כדי לשחזר את עצמם, אלא, כדי להדריך ספרים אחרים כיצד לשחזר את עצמם, ולמצוא את הדרך בחזרה אל הספרן. הספרים האלה הם הספרים שמבחוץ נראים קורנים ומבהיקים, ובדרך כלל כתוב בהם הרבה מאד דברי חכמה, הספרים האלה, הם הגדולים מבין הספרים, אם כי לא תמיד ניתן לראות זאת, כיוון שהם נוטים להסתתר.

פעם קראתי בספר חכם אחד, שבעצם כל העולם הוא ספר אחד גדול, שגם הוא מנסה לשחזר את עצמו, כדי לחזור לספריה שמעבר למקום ומעבר לזמן. ולכן, אם אתה מבולבל ולא יודע מה לעשות עם הספר שלך, כדאי אולי לעקוב אחר ההוראות, לקנות כלי כתיבה, ללמוד לכתוב ולהקשיב לספר שלך.

איש